

Roba estesa a CatalunyaReligio.cat

Dm, 15/09/2009 per Ramon Bassas

[Roba estesa](#)

Aquests dies ha nascut un portal nou, [CatalunyaReligio.cat](#), dirigit per Jordi Llisterrí, que ho explica al seu [bloc](#) de manera molt expressiva: venim passar-nos-ho bé. Com que a mi, passar-m'ho bé, m'agrada, suposo que com tothom, de seguida que me'n van parlar em vaig oferir a col·laborar-hi. Crec que internet és un bon lloc per donar a conèixer quelcom que és molt amagat (i poc entès): la realitat religiosa de Catalunya, un dels països europeus (i la [comunitat](#) autònoma espanyola) on hi ha menys gent que s'hi senti, de religiós, segons les enquestes.

De manera que alguns *posts* de [www.ramonbassas.cat](#) els trobareu [www.catalunyareligio.cat](#) (abans o després, no ho sé) i alguna cosa més.

D'aquest apartat n'he dit 'roba estesa' perquè utilitzo una metàfora per parlar del meu bloc i també del món que vivim: exhibicionista, poc íntim i discret, de múltiples identitats (robes) superposades, xerrameca de bugaderia, etc... Jo em sento una mica d'aquest món, encara que a vegades no m'agradi gens. I del meu bloc ho dic perquè (segur que us ha passat alguna vegada), en barrejar la roba de color i la blanca us ha sortit o bé la primera descolorida o bé la segona acolorida... Això passa quan el teu *color* és molt vistós, i el meu ho [és](#).

Deia que Catalunya -en teoria, Juliana [parla](#) del *catolicisme difús*- hi ha una baixa identificació amb posicions religioses. La història és la que és i una sèrie de factors deuen haver convingut: la similitud amb altres països europeus, l'abolició del llenguatge simbòlic, la crisi de la transmissió intergeneracional i cultural de la fe, el biaix mediàtic de les informacions de caràcter religiós (*sexu i carcúndia*), l'aversion a tot el que tingui caràcter eclesial, etcètera. Hi ha força llibres i estudis que en parlen, com [aquest](#) de Lluís Duch.

Però en aquest portal s'intentarà (intentarem) fer algunes coses. Una, manifestar que la fe religiosa i el seu munt d'expressions existeixen i són bàsiques al nostre país. Dues, que les persones creients i la seva realitat com a tal és plural, útil, joiosa ("*per passar-nos-ho bé*"), tolerant... o res d'això a vegades. Com la vida, Com la vida que val la pena.